

коридъ със шест зурта най добри атове. И, на рас'т,  
коридта дошла. Братята му са сматли като видѣли  
коридта, и жени да го питат, кой му е проводил  
мѣз корид. А май' рѣкал, то не е ъвата работа да ти-  
мате, ами елате да сѣднѣте и трѣма че за си  
отидѣте и мѣ са покачили в' коридта.

Но видѣли като вѣрвѣли, най на малкѣмъ му  
се додрѣмало и задрѣмал, а дружитѣ двата бѣ-  
мѣ са напасили: да го збѣднат, рѣкали, не можеш,  
ами да зровимъ да го бѣднат, да го бѣднат да му  
стариитъ кокалитѣ да не мате да мѣрда и  
да го оставимъ в' горама, а да му женет коридте.  
Итѣи, бѣдват го от коридта, като сѣдѣт, свалѣт  
го долу, бѣдват го, бѣдват го, на го стазват с' бѣи;  
оставѣт го едѣмъ нѣка и са карват по коридте  
му на си отхоцѣат.

Май' хеле, никога - никога са по сапрѣсѣва,  
папира косятѣт и вѣдо бѣрадан идѣа. Да ма за-  
несеш, рѣкал, на одаѣта ми, и тамъ да ми до-  
ведеш пакъ на виж ми на други цѣр дѣцѣрѣта,  
ама да ѣ доведеш на друга по хубѣва коридъ  
с' по много и по добри атове, че се сѣднѣт му  
с' войската му и се сѣднѣт за бѣи маѣмъ.